

РЕШЕНИЕ

№ 1932

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **508** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.6 ал.6 ЗОСОИ във вр.чл.145 и сл. АПК-втора фаза.

Образувано е по жалба, уточнена с молба от 11.12.2023г на М. И. Т. срещу Заповед РД 09-669 от 6.07.2023г на Министъра на земеделието и храните с която на осн чл. 6 ал.5 и ал.6 от ЗОСОИ е утвърдена изготвената от „Цеси Консулт Плюс“ ООД крайна пазарна оценка за размера на обезщетението на М. Т.-наследница на П. Б., бивш собственик на одържавена S дъскорезна работилница, заедно с машините и съоръженията в нея, намираща се в м. Д., [населено място], пазарната оценка на S дъскорезна работилница, заедно с машините и съоръженията в нея, намираща се в м. Д., [населено място] съгласно изготвената от „Цеси Консулт Плюс“ ООД е в размер на 85 559.01 лв в компенсаторни записи, представляваща стойността на цялото обезщетение, размерът на компенсаторните записи, представляващ обезщетението на М. Т. е 85 559.01 лв.

В жалбата, уточнена с молба от 11.12.2023г се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на оценката, тъй като била изготвена по чл. 4 ал.3 т.2 ЗОСОИ вместо по чл. 4 ал.3 т.1 от ЗОСОИ. Претендира разности.

Ответникът – Министърът на земеделието и храните чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юриск.възнаграждение.

СГП не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като се запозна с приетите по

делото писмени доказателства и ги обсъди по реда на чл. 235 ал.1 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

По повод молба № 94-2004г от 6.10.2021г на М. И. Т. е изготвена от „Цеси Консулт Плюс“ ООД експертна оценка за определяне на пазарната стойност на S дъскорезна работилница, заедно с машините и съоръженията в нея, намираща се в м. Д., [населено място] /л. 139 и сл/ по приложен Протокол-опис от 10.02.1951г за обезщетение с компенсаторни записи в размер на 85 559.01 лв.

С оспорената Заповед РД 09-669 от 6.07.2023г, Министърът на земеделието и храните е утвърдил изготвената от „Цеси Консулт Плюс“ ООД крайна пазарна оценка за размера на обезщетението на одържавената S дъскорезна работилница, заедно с машините и съоръженията в нея, намираща се в м. Д., [населено място], като размерът на компенсаторните записи, представляващ обезщетението на жалбоподателката е 85 559.01 лв.

По делото е приета СОЕ която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена и която ще коментира по-долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК, и като провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, като не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила обуславящи отмяната ѝ само на това основание.

Спорът е за оценката на имота, тоест за полагащото се обезщетение, като е обусловен от това дали следва да се определи по реда на чл. 4 ал.3 т.2 ЗОСОИ /както е възприето от адм орган/ или по чл. 4 ал.3 т.1 от ЗОСОИ /както претендира жалбоподателя/. В тази връзка вещото лице е изготвило два варианта на заключението.

Одържавената земя в размер на 1195 кв м е заплатена на молителите. Национализираното имущество е описано в Протокол-опис от 10.02.1951г /л. 30, 31 и л.32 от делото/. За немалка част от движимите вещи описани в Протокол-опис от 10.02.1951г няма достатъчно данни за вида, размера, начина на монтаж на машините и съоръженията, както и за пазарната им цена към деня на влизане в сила на ЗОСОИ. При това положение, оценката следва да се определи по чл.4, ал.3 т.2 от ЗОСОИ. Всеки друг ред на изчисляване оценката, а оттам и на дължимото по реда на ЗОСОИ обезщетение биха били в противоречие със законовите разпоредби, т. е. незаконосъобразни, а ролята на съда е да следи именно за спазване на изискванията за законосъобразност на акта.

Предвид това съдът кредитира заключението на вещото лице в този вариант, а именно по чл.4, ал.3 т.2 от ЗОСОИ. Стойността на обезщетението за 1/2 ид. част от дъскорезна работилница, заедно с машините и съоръженията в нея, намираща се в местността „Д.“, [населено място], подробно описано в протокол -опис от 10.02.1951г., определено при условията на чл.4, ал.3 т.2 от ЗОСОИ е в размер на 71 898,51 лева. Стойността на обезщетението закръглено съгласно чл.4, ал.5 от ЗОСОИ е в размер на 71 900 лева.

Въз основа на гореизложеното и при преценката за законосъобразност на оспорената заповед и приетата с нея оценка, настоящият състав намира, че следва да се съобрази и приетата със СОЕ оценка, която е по - ниска от тази определена от административния орган. Ето защо, неоснователни са доводите на жалбоподателя, че с оспорената заповед е дадена многократно по-ниска оценка от пазарната стойност. Понятието „пазарна цена” по ЗОСОИ не съответства на общоприетото понятие за пазарни цени. ЗОСОИ стриктно определя метода на изчисление на действителната пазарна цена. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че административният орган не се е съобразил с действителната пазарна стойност на идеалните части от притежавания от жалбоподателя имот, която надхвърляла цената, определена за обезщетение с компенсаторни елементи. В ЗОСОИ е възприета и разписана методика за определянето (изчисляването) на пазарна цена, която методика е различна от общоприетото гражданско понятие за пазарна цена. В чл. 4 ал. 3 т.2 ЗОСОИ е посочена конкретна формула по която се изчислява стойността на имуществата, срещу които се дават акции, дялове, компенсаторни записи. В тази връзка е невъзможно оценката да бъде определена по пазарна цена в общоразбираемия граждански смисъл. Това е така, тъй като ЗОСОИ разписва специални правила относно определянето на „пазарна цена”. Вещото лице дава заключение за по- ниска оценка на процесния имот от тази посочена в обжалваната заповед, поради което и предвид забраната за влошаване положението на жалбоподателя /чл. 271 ал.1 изр.второ ГПК вр с чл. 144 АПК/, то жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

След направените изчисления по формулата на чл.4, ал.3 т.2 от ЗОСОИ вещото лице определя стойност на обезщетението която е по-малка по размер от тази посочена в обжалваната заповед.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. С оглед изхода на спора, на ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, уточнена с молба от 11.12.2023г на М. И. Т. срещу Заповед РД 09-669 от 6.07.2023г на Министъра на земеделието и храните.

ОСЪЖДА М. И. Т. да заплати на Министерство на земеделието и храните сума в размер на 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: